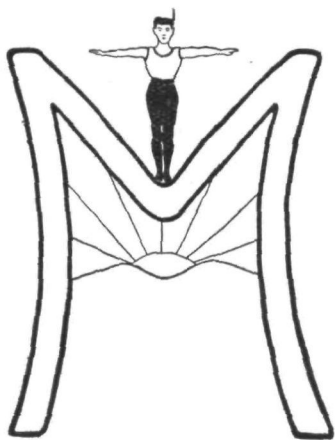

VINKO KLANŠEK:

Rešena Vesna.

(Bajka.)

ed cvetjem in zelenjem na pisani trati v bajnem gradu je prebivala kraljičina Vesna.

Njej v veselje so cvetele duhteče cvetice, pele drobne ptice in letali pisani metulji.

Vesnil se je kralj Solnce svoje hčerke, ljubila jo je mati Zemlja.

Igrala se je mala Vesna s pisanimi metulji, trgala cvetice, jih spletala v vence in jih devala v bujne svoje lase.

Brezskrbno se je igrala, saj je pazilo na njo bistro oko očetovo.

Pa se priplazi natihoma čarovnica Zima, ugrabi mlado Vesno in jo odnese v zakleti

svoj grad.

Tam jo je zaprla v temno ječo. Stari rabelj Mraz in Krivec sta jo čuvala. Uklenjena je bila v trde ledene okove.

Solnce ni vedelo, kam je izginila ljubljena hčerka in je žalovalo; mati Zemlja je žalosti omedlela, cvetice so tuge pomrle, ptice in metulji so izginili.

Pa pride iz dalje vitez Jug. Izvedel je, da je kraljičina Vesna izginila in nihče ni vedel kam.

Odpravil se je na pot, da najde svojo ljubljenko in jo vrne žalostni materi Zemlji.

Hodil je dolgo, dolgo in jo naposled našel pri čarovnici Zimi.

Hraber je bil vitez Jug in je rekel čarovnici Zimi: »Daj mi ugrabljeno Vesno!«

»Ha, ha! Revšče!« se mu je zasmejala starka, suha, sključena in z zakrivljeno brado, kakršne so vse čarovnice.

Baš takrat sta zarožljala z bridkimi meči tudi stara vojaka Mraz in Krivec.

Hraber je bil vitez Jug in se ni ustrašil. Zgrabila ga je jeza.

»Daj mi ugrabljeno Vesno!«

Pa pokima čarovnica z brado in stara vojaka zarohnita.

»Glej, tu notri je. Ne prebiješ sten temu zidu, ne razdrobiš trdih okov, v katere je uklenjena. Če se ti zdi, da je še premalo zavarovana, ukažem svojim služabnikom, da jo ukujejo še v močnejše okove, da napravijo še močnejši zid.«

Ta predrznost silno ujezi mladega viteza.

Pograbi svoj meč, mahne po čarovnici Zimi in jo na mah ubije. Tudi Mraz in Krivec mu ne uideta. Tedaj ga ugleda Solnce, se mu nasmeje, ga pohvali in mu hiti na pomoč.

S svojimi žarki razbije debel leden zid in okove, v katere je bila uklenjena kraljičina Vesna.

Lahkokrilim pticam naroči, naj javijo mamici Zemlji, da je njena hči, kraljičina Vesna, rešena in da se kmalu vrne v njeno naročje.

Lahkokrile ptice so vesele odletele in naznanjale vsepovsod veselo novico o rešitvi mlade Vesne.

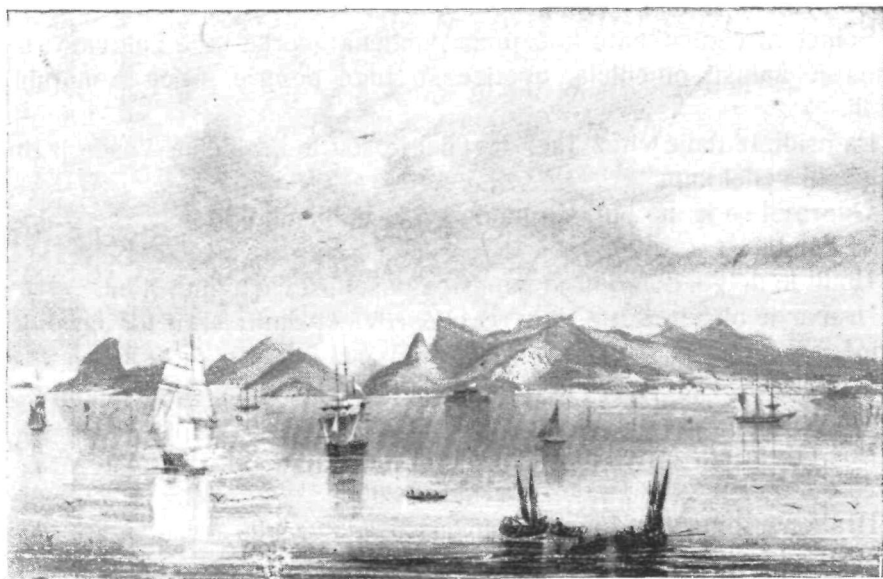
Lice je Solncu veselja zažarelo, mati Zemlja je oživila.

Vse se je obleklo v najlepša praznična oblačila in pričakovalo Vesne.

Pa se je pripeljala. Mlada je bila, lepa kakor solnčni žarki.

Vozil jo je vitez Jurij v svojem zelenem vozu. Pred vozom je jezdil rešitelj, vitez Jug.

Zvončki ob potu so cingljali in se klanjali svoji kraljičini, vijolice so duhtele, ptice so prepevale, ko se je vračala rešena Vesna.

Čilska obal v Južni Ameriki.